

Prázdninová vycházka pro horké letní dny

Sluníčko milujeme, během prázdninových dnů je ho ale někdy až moc. Proto se vyplatí si přivstat a vyrazit do přírody hned ráno. Dnešní červencová sobota je na to jako dělaná, modré nebe a příjemná teplota po včerejším dešti nás provází na cestě k **Michelsko – Kunratickému lesu**.

Známe tenhle les velmi dobře, ale při třech stovkách hektarů souvislé plochy lesa se nějaká nová cesta obvykle najít dá. Začínáme ale stylově **u památného dubu**. Byli jsme tu mnohokrát, ale dub pamětník minulých časů se zkrátka vynechat nedá. Pověst o jeho vysazení uvádí dobu českého krále Václava IV, to je začátek 15. století. Zní to krásně, ale pravda bude asi někde jinde. Šest set let je na dub, trochu moc.

Vypadá to, že pravdu mají ti, co tenhle nejmohutnější strom celého polesí řadí do druhé poloviny 18. stol, doby Marie Terezie, období, kdy byly nově přeměřovány katastry a hranice. Duby pro svou dlouhověkost byly vysazovány jako hraniční stromy se zvláštní ochranou.

Parametry Kunratického dubu letního, památného hraničního stromu jsou obdivuhodné. Výška 18m, obvod kmene 4,5m, stáří asi 250 let. Je výjimečný, ale zdaleka tady v Kunraticích není jediný. Nechce se tomu ani věřit, ale takových nádherných velmi starých dubů je tady celá dlouhá řada. Dokonce se zdá, že když je asi před sto lety sázeli, že tehdy dostali speciální úkol, zadržet chodovské paneláky. Nebýt těchto nádherných košatých dubů tak snad stojí sídliště Chodov uprostřed lesa.

Nestalo se, na štěstí, i když dnes ty duby stojí jen desítky metrů od panelové zástavby. Provázely nás až k lesní louce „U Gizely“ v blízkosti Velkého altánu. Občerstvení, dětské hřiště, prolézačky, lavičky, to vše se u lesní cesty docela hodí. Na dohled odtud je **Velký altán**. Nová dřevostavba, pěkná, před deštěm nebo spalujícím sluncem by se tady schovalo hodně lidí. Zatím jej nestačil nikdo zničit.

Velký altán je zároveň lesní křižovatkou asi šesti cest včetně cyklotrasy Greenway Praha Vídeň a okruhu pro vozíčkáře. My jsme nechali chodovské paneláky daleko za sebou a jdeme severní trasou, Tentokrát již zcela uzavřeným lesem k přístřešku Michelský les a poté k lesnímu křížení u hotelu Nosál. Ten sousedí s turistickou lesní restaurací „Za větrem“. První pohled ale klame, je to luxusní podnik, těžko říci komu je tady v lese určený.

Naše cesta se stáčí západním směrem, část lesa ve svahu zničenou cyklokrosem necháváme za sebou a po chvíli jsme na louce sekvojovců. Je li v tomto lese něco exotického tak jsou to tito **dva mohutní sekvojovci**. Z lavičky je máme hezky před sebou.

Co je to tedy za stromy? Sekvojovec obrovský je nejmohutnější strom na zemi. Dorůstá výšky až 85 metrů a dožívá stáří dvou až tří tisíc let. Pochází ze severní Ameriky a roste v nadmořských výškách kolem 2500m. V současnosti ten největší se jmenuje generál Sherman je vysoký 83m (rozhledna na Petříně má 58 m), obvod kmene je 31 metrů a jeho váhu spočítali na 2145 tun, roste v horách Kalifornie.

Kde se vzaly sekvojovce v Krči v lese jen kousek od zdejší nemocnice? Jejich historie začíná ve středočeských Ratměřicích. Před 150 lety si je nechal dovést lodí majitel tamějšího panství Otta Ferdinand Chotek. Dva třináctileté sekvojovce z Ameriky vysadil v Ratměřicích v zámeckém parku. Před několika lety jsme se na ně byli podívat. Jsou na naše poměry neuvěřitelní. Výška 45 metrů, obvod kmene 5,5 metru. V Krči jsou jejich potomci ze semen.

Na rozcestí u sekvojovců jsme se napojili na naučnou stezku **Kunratický les**. Ta se věnuje zejména zdejšímu lesu, přírodě i historii.

Dozvíme se, že ročně sem zavítá více než tři čtvrtě milionu návštěvníků. Že původní vysoká zvěř byla kdysi vystřelena a že ji mělo nahradit uměle vypuštěné stádo muflonů, že skladba lesa je tak pestrá, že tady najdeme snad všechny druhy, které se vyskytují v našem teplotním pásmu. Že během Pražského povstání obsadily tuto severní část lesa jednotky SS a držely se tu až do 9. května.

Dozvíme se také, že jenom pár metrů před námi v houštině náletového lesa byla od roku 1878 velice populární výletní **restaurace Hájovna**. V době své největší slávy se zde konaly koncerty, hrálo loutkové divadlo. Jenom na venkovní zahrádce bylo víc než sto míst k sezení. Od lavičky kde sedíme vedla k restauraci krátká alej.

Tak to tady vypadá dnes

Hájovna zanikla ke konci 60. let 20. stol.

Poslední část naší vycházky vede po NS a žluté turistické značce. Kamenitá cesta pomalu klesá ke známému rybníku Labuť. Ten je malou odbočkou napájen **Kunratickým potokem**.

Naší vycházku tedy končíme před polednem u pěkného rybníka **Labuť**. Labutě tu bývají běžně, letos z Prahy někam zmizely, tady zbylo jen pár kachniček. Myslím, že vyrazit na ranní vycházku do lesa po včerejších dešťových přeháňkách byl docela dobrý nápad. Vzduch byl tentokrát prosycen opravdovou vůní lesa. Přežili jsme i cyklisty, naštěstí se probudili později než my.

V sobotu 19. července v Michelsko – Kunratickém lese. Vycházku připravili Mirek a Zdenka Bernátovi.

Spoustu zajímavých fotek pořídily Jiřina Žipková a Lýdie Stoupová.

